

Վահան Թեքեյան

Իմ գյուղը

Իմ գյուղը միշտ իր լայն ու լույս երկնքով,
Իր արտերի հղությունով հանդարտ,
Մանկությունով աղբյուրների իր թոթով
Եվ լեռների շրջությունով գվարթ,
Ուր որ երթամ՝ կդառնա շուրջը մտքիս,
Ծովահայաց ճամփաների մեջ իրեն
Մերթ բռնում է հոգնած աչքերս ու հոգիս,
Մերթ փչո՛ւմ է երեսիս մի հով իր հովից...
Իր տղոցով գյուղս կաճեր ու կերգեր
Կաարսոա՛ր իր սերերով ծաղկավետ,
Կօրհնաճայներ իր ծերերի շուրթի հետ...
Իմ գյուղը, տեր, արդյոք, ինչ գով գեփյուռներ,
Հով արևներ, ծով ստվերներ կտեղա
Այնտեղ թողած, այնտեղ թաղվա՛ծ սրտիս վրա: